اسکندرونة

بواسطة حسین افندی اقبال

حضرة الأمین الأمین علیه التّحیّة و الثّنآء

هواللّه

یا امین الأمین انّی تلوت نمیقتک البدیعة الانشآء و اطّلعت بمضمونها ولکن عدم المجال مانع عن الاسهاب فی الجواب فأختصر فی الکلام فاعلم انّ الرّوح الانسانی اذا آنس من جانب الطّور ناراً و تعرّض لنفحات اللّه له حکم الحیاة و لنحیینّه حیاة طیّبة و انّه فی النّشأة الأخری یتذکّر ما ورد علیه فی النّشأة الأولی و کشفنا عنک غطائک و بصرک الیوم حدید و امّا اذا کان ساقطاً فی اسفل درکات الجهل و العمی لا یکاد ان یدرک شیئاً بل هو خائض فی ظلمات ثلاث فالأرواح الثّلاث النّباتی و الحیوانی و الانسانی ای النّفس النّاطقة لیس لها عود بعد الوفاة الی هذه الدّار النّشأة الأولی و امّا الرّوح الایمانی الّذی عبارة عن نور الهدی و الرّوح الرّحمانی الّذی عبارة عن حقیقة الوحی فلهما العود فی کلّ دور و کور فی هذه النّشأة الأولی و هذا جواب مختصر لما سألت و علیک البهآء الأبهی

عبدالبهاء عباس

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۹ دسامبر ۲۰۲۲، ساعت ۲:۳۰ بعد از ظهر